

ஸ்ரீ கோதாஸ்துதி ஸ்லோகம்-11

திக் தக்ஷிணா஽பி பரிபக்த்ரிம புண்ய லப்யாத் |
ஸர்வோத்தரா பவதி தேவி தவாவதாராத் |
யத்ரைவ ரங்கபதிநா பஹுமான பூர்வம் |
நித்ராஞுநாபி நியதம் நிஹிதா: கடாக்ஷா: ||

அர்த்தம்

தேவியே! நீ அவதரித்த திசையானது தென் திசையாயிருந்தாலும், பயனைத் தர தகுதியான அதாவது அநேக பிறவிகளில் செய்யப்பட்ட புண்யகர்மாக்களால், அடையத் தகுந்ததான உன் அவதார ஸம்பந்தத்தால், உத்திர திக்காக, எல்லாத் திசைக்கும் மேன்மையுடையதாக ஆகிறது. (தென்திசை கூட வடகோடி திசையாயிற்று.)(ஸர்வசிரேஷ்டமாயிற்று) (உத்தரா: வடக்கு,சிரேஷ்டம் என்று இரு பொருள்கள்) அன்றியும், எப்பொழுதும் யோக நித்திரை செய்கிற உன் நாயகனான திருவரங்கநாதனுடைய கடைக்கண் நோக்கினை பெறுதலாலும்,(நீ பிறந்த திசை) எல்லாத் திசைகளுக்கும் உத்திரதிசையாயிற்று.

ஸ்லோகம்-12

ப்ராயேண தேவி பவதீ வ்யபதேஸ யோகாத் |
கோதாவரி ஜகதிதம் பயஸா புநீதே |
யஸ்யாம் ஸமேத்ய ஸமயேஷு சிரம் நிவாஸாத் |
பாகீரதீ ப்ரப்ருதயோ஽பி பவந்தி புண்யா ||

அர்த்தம்

ஹே கோதாதேவியே ! உன் பெயரை வஹித்த ஸம்பந்தத்தாலும், பாக்யத்தாலும்,(பேர் ஒற்றுமையென்ற சப்த ஸம்பந்தம், நாம மாத்ர ஸம்பந்தம் தானுண்டு) கோதாவரிநதீ இவ்வுலகத்தை, தன் தீர்த்தத்தால் மிகவும் பாவனமாக்குகிறாள்.அதனால் தான் கங்கை,யமுனை போன்ற புண்ய நதிகள், அந்தந்த புண்ய காலங்களில், கோதாவரி நதியில்(புண்ய நதிகள் தங்களுக்கு நேர்ந்த பாபிகளின் ஸம்பந்தத்தால் வந்த அசுத்தியைப் போக்குவதற்காக) பஹு காலம் வசித்து, அதனால் சுத்தி பெறுகிறார்கள். ஆகவே நீ ஜீவராசிகளின் பாபங்களைப் போக்கி சுத்தப் படுத்துகிறாய் என்பது தெளிவு.

ஸ்லோகம்-13

நாகேஸய: ஸுதநு பக்ஷிரத: கதம் தே |
ஜாத: ஸ்வயம்வரபதி: புருஷ:புராண: |
ஏவம் விதா: ஸமுசிதம் ப்ரணயம் பவத்யா:
ஸந்தர்ஸயந்தி பரிஹாஸகிர: ஸகீநாம்||

அர்த்தம்

எல்லா லக்ஷணங்களும் அமைந்த நல்ல சரீரவாகு உடையவளே | ஆதிசேஷனாகிற பாம்பின் மேல் சயனித்திருப்பவனும், கருடனென்னும் பறவையின் மீது ஊர்ந்து செல்பவனும், புராண புருஷனுமானவன் , தானே விரும்பிக் கைபிடித்த கணவனாக எப்படி ஆனாரோ? என்று, இவ்விதமான தோழிகளுடைய பரிஹாஸமொழிகள், உனக்கு விருப்பத்தைத் தரக் கூடியவையாமே.

ஸ்லோகம்-14

த்வத்புத்த மால்யஸூர்பீக்ருத சாருமௌளே:
ஹித்வா புஜாந்த்ரகதாமபி வைஜயந்தீம் |
பத்யுஸ்தவேச்வரி மித: ப்ரதிகாதலோலா:
பர்ஹாதபத்ர ருசிமாரசயந்தி ப்ருங்கா: ||

அர்த்தம்

ஸர்வேஸ்வரியே! உன் நாயகனின் திருமார்பை
அலங்கரிக்கும்வைஜயந்திமாலையின், தேனை உண்டு
மயங்கி நிற்கும் வண்டுகள், அதை விட்டு விட்டு, உன்
நாயகனின், திருகுழற்கற்றையை அலங்கரிக்கும்
உன்கூடிக் களைந்த மாலையின் பரிமளத்தினால்,
நறுமணமுடையதாக செய்யப்பட்ட எம்பெருமான்
திருமுடிக்கு மேல்,வண்டுகள், தாங்களொன்றின்
மேலொன்று, இறக்கைகளை அடித்துக் கொண்டு,
ஒன்றோடொன்று மோதி,வட்டமாக நின்று, மயில்
தோகை போன்ற குடையின் ஆகாரமான சோபையைச்
செய்கின்றன.

ஸ்லோகம்-15

ஆமோதவத்யபி ஸதா ஹ்ருதயங் கமா஽பி |
ராகாந்விதாகுபி லலிதாகுபி குணோத்தரா஽பி |
மௌளி ஸ்ரஜா தவ முகுந்த கிரீட பாஜா |
கோதே பவத்யதரிதா கலு வைஜயந்தீ ||

அர்த்தம்

ஹே கோதாதேவியே |பெருமாள் திருமார்பில்
ஸர்வகாலத்திலுமுள்ள வைஜயந்தியென்னும்
வநமாலையானது, எப்பொழுதும் பரிமளத்தோடும்,
ஸந்தோஷ மலர்ச்சியோடும், மனம்
கவர்ந்தவளாயிருப்பினும், பெருமாள் திருமார்பை
அலங்கரிப்பதில் ராகத்தோடும், ஸ்ரேஷ்ட

குணங்களோடும், சௌகுமார்யமெனும்
மார்த்தவத்தோடும் கூடி பெருமாள் திருமார்பிலேயே
வஸித்துக் கொண்டு மனத்துக்கினியதாயிருந்தாலும்,
அது அவர் திருமுடியிலுள்ள கிரீடத்தையடைந்த உன்
சிரோமாலையால் கீழாக்கப் பட்டதே.
